

17de Mai.

(Efterret for Herold.)

Det er mig ret en Tante her at vide,
 Et Koras Kællinge i Vesterlunde
 Forjæmle vil paa Norges Høstid-
 dag
 I Enighed foruden smaalet Nag.

Su haaber jeg naar kjæde Loner
 Ringet
 Roar høit hvor Talsmand læser
 Landens Tinget
 Da tørres vil hvor ærlig Rordmands
 Varm
 Da høit ind lise paa hans dekke Pande
 og Krafen føles i hans Arm.

So lad det hendes grant til Dage
 Jens,
 Et runder er af gammel ædel Met.
 Ved os da vore Kræfter smalt for-
 ene.
 Og frempe for alt landt og flok og
 ret.

Tegn Korsets Mærke høit kun paa
 vor Fane
 Og lad det staa der til den sidste
 Dag
 Det altid yngre Slægter da vil man
 En Kraft vi være man blandt Jolle-
 slag.

Som lad os da hinanden række
 Haanden
 Mens Munden taffer hvad i Hjertet
 bor
 To skal der hendes vist af Jollean-
 den
 Et hørselund blandt Slægterne fra
 Nord.

R. F.

Udendne er de gamle Dage
 Som floder i det store Hav
 Og hvor sig holder nu den unge
 Der sandt den stærke og sin Gæst
 Men lovet være Simons Gud
 De æbles Væt bør aldrig ud.
 Mens Gaven lojles Buggen angret
 Og No udletter Dødens Spor
 Som altid sig lægen forvanger
 Hvor ædel Slægt i Syd og Nord
 Og mindet, som Guds Misundhed,
 Forplanter sig i tusind Ved.

Saa lad derpaa os Saa de faste
 Guds ædle kalder Vores Vost.
 Ja lad os frempe med de bedste
 Og vove Hæft med Død en Døst
 At bøde hen og Gæmen trods
 Som ind Guds Hjerte og Jættens os.

R. F. S. Grundvig

Til Matth. 17, 2-6.

(Bortl. fra forr. Nr.)

Moses og Elias, de i Himlen,
 men behatte sig dog om Guds Rige
 paa Jorden, vide om det, tale om Jeru-
 salem og vigtige Ting, som i den
 nærmeste Tid skulde ske i den hellige
 Stad; det er som om de endnu vare
 hjemme her og kjædet det Gode. Og
 omvendt, Peter taler om de himmel-
 ske Sædelighed, ystnag med heraf-
 villig Blumighed, men dog paa den
 anden Side saa fortrolig, som om han
 altid haade været sammen med dem.
 Gøtter vilde han bygge dem: Lig
 en, siger han, Moses en og Elias en;
 saa sikkert kjædet han dem og ævner
 dem, som gjerne vil han være hos
 dem og huse dem. Dermed er der
 admet os et Bilt ind i Gøtchebet.
 De forklarende Hærg aler vi en
 sikker Slutning til den himmelske
 Stad. Saaledes vil det være der, alt
 vil staa ind; de, som evig hører sam-
 men ville hende hinanden det. De,
 som aldrig har feet hinanden, end
 lige de, som her have led og Gædt
 hverandre, ville der straks ved første
 Lieblik hende og vore hende.
 (Løbe). Roar Menneskets Vopone
 har den Lygde ikke alene at vore
 Landens Velig og Redskab, men sa-
 loo dens Spell, for man vente, at det
 forklarede egentlig først vil være et
 tro Spell paa den forklarede Land,
 at det vil være ligesom et transpo-
 rent eller Gennemsigtigheds af den
 boende Land. Moses og Elias ere
 loodtante karakteristiske Aander, at
 tilidigt og saa et af Aanden edelt Eie
 af sig selv kan erkjende, hvem de ere,
 naar de aabenbares. (Løbe). Ude
 af sig selv af Fred over Aandelen,
 raader Peter: "Mister, her er godt
 at være; lad os gjøre tre Gøtter, dig
 en og Moses en og Elias en!" For-
 klarende Hærg, mance han, Kastaade
 han ikke vide, hvorledes hans

frændes vore et kende Udholde-
 sed for Gæmen, for sine to Koras
 og for Disciplene. "Men han vidste
 ikke, hvad han sagde," lægger Skrif-
 tens Biedom til; hvorledes kunde han
 paa den mørke Jord holde en loodan
 Glands, en loodan Skede for Hæ-
 det end en forklarende forklarende?
 Kunde han da ikke høre, hvorfor sine
 Rund, som aabenbares i Mærket,
 talde med Jesus? Vidt under Ger-
 mens forklarende var Gjenstanden for
 den Samtale, de førte med Guds, den
 frøgtelige Videlic, som forklarede Guds
 som Menneskenes forklarende (Thera-
 min). Den Dag, det egentlig gæl-
 der, har Peter aldeles ikke fattet; i
 Jærten har han hørt, hvad Moses og
 Elias talte om Fortgangen i Jeru-
 salem; men det læster sig ikke hos
 ham, han bliver staaende ved de over-
 ordentlige forklarende og det ikke
 mere end de danske, overvæltet Ind-
 tent deraf. Det læses os, at det ikke
 er nok, at Gud giver os hellige A-
 bendarer. Menighed ved saa at
 gjøre Videt deraf og bliver det end-
 og forklarende deraf. Der kommer
 Wange til vore Gudstjenester: Guds
 de søge, et føde, fattige forklarende,
 mang-
 sig forklarende, glimrende, opsløde
 Taler, loodtante forklarende; men
 Prædikanten om Korset, om Guds
 forklarende, om Guds menneskelighed-
 fulde Veie med vore Sjæle synes de
 ikke en, forklarende de ikke. Jule-
 dem som overvæltigere end det, som er det
 vigtigste i Evangeliet, Kristi Kors.
 Digtet vilde netop ligesom forklarende
 i Hovedet, som fulde af forklarende i
 sine Oerter; og naar de saa trogte
 efter høre Aabendarer fra Him-
 len over og udenfor Guds Ord, er
 de i Jære for at miste høre Evangeliet,
 om ikke forklarende med. Skulde
 Guds Aabendarer blive til Be-
 liggelse, man vil først ved deres Er-
 forklarende blive lært paa Guds Veie.
 Uden loodtante forklarende, som ikke
 er bare forklarende og forklarende, blive de
 fattige Jødt, selv om hvor Dog ha-
 de sit forklarende Hærg. (Mun-
 sel). Bistof var Peter sig selv
 over den forklarende forklarende Ud-
 rellie, i en Gøtteløstets Ligtand,
 Kastaade han ikke vide, hvorledes hans

Ord påjæde ind i denne Herden, hvor
 uafklarende de vare, hvor det ender
 Jærkelige Ring det forklarende (han
 vilde høre Aabendarer hert med
 i det forklarende og forklarende den i
 loodtante Hærg forklarende i den for-
 klarende Udoverens Herden, vilde
 grunde et forklarende, hvor Mo-
 ses's og Elias's Gætteløstet at
 bestaa sammen med Kristi Gætteløstet; saa
 talte han som Simon, ikke som Peter
 og er en Ligtand (forklarende) for den
 Hærg, som beroliger sig paa ham.")
 Men er ikke aligevel Gætteløstet med det
 himmelske forklarende og det loodtante,
 hellige forklarende at holde fast ved
 det forklarende og et Veie paa gud-
 dommelig forklarende i hert? Ellers
 vilde Mennesket at vore og forklare,
 naar en anden Herden rager ind i
 den forklarende. Ser vi ikke noget
 forklarende at mærke, ikke forklarende
 men loodtante vilde det loodtante-
 de? End paa Disciplene, og om der
 ogsaa er forklarende dem en Skaf-
 nes og Aragt, at det deres forklarende
 vilde. Denne Ligtand er forklarende-
 fuld, her lættel den forklarende. No-
 Gætteløstet; det er heller ikke den herte-
 ste Ligtand, som gives, ikke Mærket
 for det sidste af vore forklarende. Men
 med vore almindelige Ligtand har
 dag Disciplenes fattige forklarende
 været noget forklarende; den var i herte
 kald et Veie end til den fuldkom-
 ne No og Glæde, hvortil Moses og
 Elias kom." (Løbe.)

Frafalden, men ikke fortaht.

(Bortl. fra forr. Nr.)

forklarende, Hærgen i
 Samvittigheden, for sig i herte
 forklarende, der engang var en loo-
 voadig og herte forklarende, men
 nu en herte, forklarende, ubarmhjer-
 tig Tommer, en Gud, i herte forklarende
 "det er forklarende at falde"; en-
 gang et forklarende, men nu en forklarende,
 loodtante Udstrøm.
 forklarende Ord af Tertullian
 rundt ham herte.
 forklarende Mind af den ubere og
 herte forklarende, han gif innde.

hørd var det andet end „ugle kan gløende Vile og Rastløshed fra et ubevogteligt hørt Centrum?”

Hun vendte Bladet hurtig fra det midjaldreligke Ansigt, og idet hun læst for nedad Stien og opad Skraaningen på den anden Side af Dalen, saa hun fremdeles en let kvindelig Skikkelse stride hurtigt, naar hemmelighedsfuldt fremad, altid holdende sig forsigtig i Skuggen af Rur, Steen og Træ.

„Høgt i hendes Bevægelse foragtede hans Vilt, og i næste Øjeblik var der ingen Tøll mere.

Det var Eucharis. Hun var alene og tung sig indløst besat i Skuggen, hendes sig varsomt omkring, som om hun søgte at undgaa at blive bemærket.

Hans første Indsigelse var at haa op og begynde sin Ret til at drage Cudborg for hende; den næste at træffe sin længere tilbage i Skuggen og aldrig mere møde hendes Vilt.

„Eh! hun var saa Veim til Fremfærd, til haur, til Martirium, for at de for Helheds Sammen med ham.

De modtærende Indsigelser for iglemment hans Øierne og hans Øier, syntes at betyde ham at Gaae til at handle. Han lod ubevogtelig med hølet Goved og sammenfugede Ønder, og for hende passere nedad Skraaningen, opad Stien tæt forbi sig, sølte hendes lette Madamstrælle sig.

Hun saa ikke op, da hun passerede forbi ham, og hun lod sig i Skuggen; hun lode medfølgende forbi uden at glemte ham.

„Var han da saa forandret ved sine fars Timers legentlige Videlser, ved denne Ratts Skelbredelse?”

Hun var passeret ham. I et Øjeblik vilde de hurtigt, lette Trin bringe hende ud af Sigt, ud af Øret, udde.

Hun vilde fortsætte sin Gang til Bogen, til Jernstøt og finde dem der. Om vilde trænge sig frem til Telkumaleet, angive sig selv, lide og dø.

„Og for at se hende for alt dette havde han givet sig til Pris for en Død og Skændsel.

Hans Vimmer syntes at søgte at bære ham, da han foragtede at se hende. Det var altsammen liget en frugtfuld Drom, Naar han havde mistet Stengen af sin Stemme; det var altsammen en Drom; han var allerede et stumt Østervind fra støften hindsid. „Hun sender mig ikke! Gaa bort fra mig, jeg hørte dig aldrig.” Hun vil aldrig høre mig, Eucharis; heller ikke du, » Herre.”

„Og med Angsten kom tilfældigt et Fortvilelsens Raab, en lang, dyb, jammerfuld Nalghed, et uendelig bittert Skrig.

„Ved Liden deraf vendte Eucharis sig, bevogtet af Medlidenshedens Instinkt.

Hun vendte sig og saa tilbage. Hun udstrakte sine Arme og udtalte næsten udførelig hendes Raab.

I et Øjeblik var hun ved hans Side, ved hans Fødder, med sit Goved ved hans Fødder, stillet i hans Javn. Over hoeg Cudborgens af de Rastløse lændede Ønder var bleven. Dog holdt det hende fast.

Hun saa beskåret op i hans Ansigt.

„Gifede, hvorledes de har ladet dig lide! Du har befærdt. Min Befærdet. Min Martir. Og holdt for Mirakel har gjort dig fri?”

Hun badede hans Ønder med Ansigt.

„Hjerte, deilige Ønder, lændede og pinte for dig!”

Hun søgte det ikke. Hun havde lidt.

Men han gav hende intet svar. Hun kunde ikke berøre hendes rene Hænder med Rødder, der havde fornyet og afføret sin Færd.

„Og hun havde ikke tale.

„Hvilet Mirakel, Gifede? Hvilet Gudsforlyttetheds Mirakel har bevogtet dine Fødder til at give dig fri? Al de er Menester, hans gjenløste Stabninger endog det! Du har rørt og smeltet deres Øier med dine Ord, ved sin Taaledighed. De kunde ikke bære det over sit Øier, at udføre sine grønlomme Øerlygter. Du har dødt, den friske Blod i Hødelighet.” Firdødelighet og Martirium har været mere udtalende end sine mest glimrende Ord fra Toleransen. Det Mod du har udgydt er bleven en Tøbeløst for dem, der udgjød det. Jeg vilde, at der vilde se et eller andet Hæder for din Skuld. De værste Menester har hændt gudsdommelige Muligheder til Medlidenshed hos sig, og jeg er vis paa, du vilde kunde røre de værste.”

„Endnu lide han ikke.

Hun drog endog sine Ønder bort fra hendes Ansigt. Vilde Ønder havde modtaget det sidste Besid. De var ikke længere værdige til at berøre hende. Hun lagde dem over sine Øier. En frugtfuld Mistake gjennefor hende for et Øjeblik. Hende de lændede haur og gjort ham uuellet — for hende dragt denne udtalende Tunge til Taaledighed? Fandem var ofte bleven gjort.

„Halerian!” udrøbte hun med angstfuld Stemme. „Du kan ikke tale? Historig horte jeg din Stemme. Jeg hørte dig udtale mit Raab.”

Hvorledes kunde han formilde Sørgen for hende? Kunde han lide Sandheden, at det var for hendes Skuld, han havde gjort det? Det vilde være det bitreste af alt for hende, at hun skulde have været Martir til hans Fald.

„Der var ingen Mulighed, for at forste Sandheden for hende. Hun tog sig Sandheden bort fra Ansigtet og saa med et ubevogteligt, uforsvundet Blik ned i hendes opadvendte Ansigt.

„Eucharis”, sagde hun „jeg har gjort mig selv fri. Ikke Gud, Jeg selv! Jeg har modtaget et Besid for at haur afret. Jeg er bleven en Ubellig. Priscus havde udfordret erholdt det for mig, og han sa mig, da vilde komme til at angive dig selv og ofre dig til at lide og dø med mig. Og jeg modtog det.”

Hun sagde ikke et Ord. Hun udgjød ikke en Tønde, men saaf med ved hans Fødder, hørende sig i Skuggen, som om hun var den Skuldige.

„Efter nogle saa Minder ryste hun sig derpaa. Vilde sig haged ham, lændede blidt sit Goved paa hans Skulder, trykkede sine Ønder mod hans brændende Hænder og hende sig over og fælede de skjælvende Fingre.

„Gifede, min egen, du gjorde det for mig.”

„Du ved, » Herre,” sagde hun, „at han gjorde det for min Skuld. Du ved, at han offer dig. Han gjorde det for min Skuld.”

Der var ingen hellig Sindsbegærelse i hendes Stemme, men hellig Tilidsfuldhed og Arbejdighed, ian- telfsom den æmerte Medlidenshed. „Se op paa mig, din egen Eucharis.” „Eh! en frugtfuld Grindring steg op i hendes Sind om den trofaldne Hætte- mand og hans Huske ved Antakom- berne — Husket som havde frettet ham til at fornyge, og Manden, hvis Vane aldrig siden havde hvilet paa hende.

„Se op paa mig. Overken du eller jeg er virkelig forandret.” Hun søvede at se op i hendes Ansigt, og der mødte han det gamle Blik, fuldt af uendelig Arbejdighed og Tilid blandet med en Medlidenshed, der var halv moderlig, halv englelig. Og han drog hendes Ønder ned, hende sit Goved over dem og badede dem med Tønde, som han ikke foragtede at haur.

„Ikke længere et gudsdommeligt Ødel, en Oeder for dig,” sagde hun, men en Rastløse seilende, dødelig Skabning, som dog endnu er dig nær!”

„Endnu altid dig selv,” sagde hun „og du skal vinde dit Spøleke selv, dit ledre Jeg for selv!”

Søledes havde hun fremdeles Tilid til ham, uanfærdig, for Giften. Hun forlede haur hende, ud- mynd, flagra, falden. Men i denne Adgang var der en lod Fornem- melse, han aldrig havde kendt, et

„Blind af en gudsdommelig Medlidens- hed, som, medens den trofast admy- ger i Skuggen, aldrig vilde fornædre eller foragte; vilde knuse og brøbe, om fornødig gjordes, men kun for at hellebrede og gjøre levende og haur søgning det sande Bøsen, Gudsbladet i Menestet.

Hun knaliede med ved hans Side, og de bad sammen, han, uden at boue at utre et Ord, og hun, ikke henden- dende sig, som hun bleiede, til Gaa, som den „gode Gode”; det forekom hende, snarere som om de knaliede sammen lige under Korset ved den Rastløsheds Fødder og alt hvad hun kunde lige var: „O du Guds Gaa, som borttager Verdens Synd! Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis! Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem!” Og derpaa vandrede de langsomt hjemover sammen.

Men med det første dæmte de Saad fattede Valerian et Korset — et Korset som af værdig Mållid til sig selv søvede søvede at utre end, og til Eucharis.

Hans Skridt blev mere og mere værdige og søvede, og hvis hun ikke havde stillet ham, vilde han søvede have søvedt hjem.

Da de til Jernstøt lige overvældedes han af en Strøm af Grindringer og udtalte sit Korset.

„Det er et helligt Sted,” mumlede han; „Det er Clements Drom, Clements Drom, hvorledes kan jeg, en Foræder, betrede det? Eucharis, jeg kan endnu dø uden at bli en Vanære for ham, dig og Verdens, Ofør mig et Bole af Lø i Rur i et af Hødelens. Og imorgen vil jeg være stert nok til at gaa. Du vil mig frøbe tilbage til Korthogs og befænde og dø!”

„Guld det er Guds Bøje, skal du gaa,” svarede hun; „Eh! hun havde tænkt paa dette ikke for det første af. „Eh! vil gaa sammen, som jeg havde ment.”

„Du tror, jeg turde boue det, at jeg endnu kan blive antaget og ikke en Vanære for hans Raab og Blik? Du tror det muligt, at det endnu maa blive mig tilfældigt og at jeg maa saa Kraft bli at gjøre dette? Hvis jeg nu stod for Tribunal, tror jeg, det vilde blive anderledes. Jeg skulde befænde, ikke en Rastløse, heller ikke Hødel, men Gaa, Kristus selv, og jeg tror, at han vilde hjælpe mig, som han hjalp Clement. Men tror du Gifede, at han ogsaa kunde give mig Kraft til at se dig lide, hvis det maatte saa være? Al, jeg har pint

*) Guds Gaa, som borttager Verdens Synd, forlarme dig over os! — — giv os Fred.

dig mere end nogen hedensk Gyddel nogensteds kunde have gjort."

Denne kunde hun ikke benegte.

Han blev overfaldt paa sig af en falmende ind i Døret og længe sig i sit eget Værelse.

Og derpaa gik hun og fortalte det til Søstrene, men lod dem ogsaa hans Ord sigt at gaa tilbage den følgende Dag.

Han den følgende Dag var de forvædne og febrilske Dømmet ude af Stund til at røre sig.

Engle Dage, Ugers, Maaneders lykkelig Søgnom paafulgte; Voves Ande syntes næsten at være udryddet ved legemlig og sjælelig Udelsis, Brodtab og en færdrende, brændende Fieber, ledt af uild Fantasien.

Den afstøttede Opfatning af Vægtstabel, ifølge hvilken det ikke saa meget har en Auldbloomsengivelse af det menneskelige Liv som et Fald til et lavere Standpunkt, havde ofte forvædet endog hans lykkeligste Dage. Og nu, da hans Haand for en Tid havde tabt sin Værdighed og Egenen til at beholde dens Stempel i sit Indre, maadedes han af færdelige Døds, Eucharis syntes at være en Skæbne for ham, og dog vilde han for deres begges Stund ikke tillade nogen anden at være Vidne til og dele denne Fortællelse.

"Hun er ikke falden," kunde han sige: "Hun er en Livets Engel. Hun lev. Jeg faldt, forst en Gang, fra hvad du maatte vilde have ladet mig blive til, og saa igjen; det andet Fald er let — let. Men hun var ingen Fælske, ikke til det første, heller ikke til det andet Fald. Satanas, det er din Døgn! Over to Aar er der er Aarhund, og du kan ikke komme der. Men jeg er ingen Skriker — ingen Skriker; i det du taler sandt. Og saa kommer du. Du har Magt til at træde. Hun har aldrig faldet. Hun er aldrig falden. Hun lev, to Gange. Hun ved det ikke. Hun maa aldrig vide det."

Endelig kunde hun ved Siden af ham, medens han var Læge for disse vilde Færdigheder; Hval for hans Son, naar hun kunde, og altid bedende

Og klidigt syntes hendes Ben at være hørte; thi gradvis syntes sin Skæbne at vinde burt.

Derpaa var det som om en anden fræktelig Samtale fandt Sted inden hans forvirrede Hånd.

Stemmen det stille og rolige Gud gjennem de aubne Vinduer og den roer Dørvær, saa at endog Slaverns rdy paa Marken forjærdedes det med Flaa i Stenge, gjennemtrængende, vidende Touer de Ord:

"Gaa bort! Gaa bort! Jeg frækte dig aldrig — aldrig, aldrig."

Og derpaa et forsvundet, bysfuldende, gjennemtrængende Skrig!

"Gættede dig ikke! Jeg har aldrig fræktet dig!"

Og derpaa igjen, strengt og klart: "Gaa bort! Gaa bort!"

Han derpaa syntes ogsaa den Skæbne at vinde burt, og i sine Færdigheder optoges han snart af en fræktelig Jæger for at gaa over til Tribunal og Dødsstraffet, snart af Clements sidste Ord: "Du tilgav den — tilgav og frels!" og snart af en rolles Søgen efter noget tabt, ubenævnte Personer, ingen i Begyndelsen kunde forstå, hvem var. "Jeg maa finde dem, endog om det var i Helvede!" var det sidste Skrig. "Jeg maa finde dem og bringe dem med mig. Ingen Indladelse uden disse. Gaa bort! Gaa bort! I det I ikke har gjort det for disse, det I foragtede disse Rindse, foragtede I mig."

Fortf.

Sognepræst Lande.

Taler i St. Pauls eng.-luth. Kirke for en talrig Forsamling.

Sognepræst Johan Munde fra Stavanger havde til Delt for sin Brøderen ved Næringsgudstjenesten i St. Pauls engelsk-lutherske Kirke Søndag Eftermiddag ved det sædvanlige Evangelium ved 17de Apostolgudstjenesterne; Veder, som skal Over gives, leder, som skal I finde, banker paa, som skal der kaldes op for Ober.

Jubilæumsåret var et stort Aar, og vi havde meget at sige Gud for ved Karistitet. Det var udsættigt at alle af nord Nord vilde være med i Glæde og Tak; der skulde ikke i dette Aarstal være nogen, som ikke vidste hvor han stammede fra. Jubilæumsåret gav os det utvælgelige Vidnesbyrd, at vi har betragtet den Præd, som ethvert Føls skal have. Vi havde hørt, at vi var levende. Der er mange som mener, at Menneffene skal være Derre i det store Rindet paa Jorden, Gaa afhurd. Over Værdet og Rindret er der en stort Hånd. Hun kalder alt og alle, selv de mindste, i sin Haand og ingen kan slippe dem ind. Der kommer en Prædike i ethvert Føls Liv og mange Føls er frænding for Dørens Præd.

Engaa det norske Føls har haft sine kritiske Tider. Men der kendes noget tristeste, end at et Føls for den Dødt, at Gud ikke kan gaa noget ud af det? At det maa de? Det norske Føls havde sin første Skrift for Hundrede Aar siden. Da skole det i Norges Rigt. Det er vanst-

ligt at blive født paa. Uværdeløst Vort er saa trang, at Prædiken er berøst med Følses Liv. Vi har lært de Hundrede Aar siden. Men hvem hjælp i 1814?

Godt er Stemmen af det norske Føls Hjelpe fra 1814 og til idag? Ja, til det Livets Ret til at være eget Føls. Det var ikke tilfældigt, at Guds Rindret havde ladet vundet i Brand i Kærene som gik forud. Vi har Guds Bæst. Han vilde rulle Føls til Præd. Vi havde alle Europas Stormagter med os. Men vi havde en med os. Gud var allan. Og det var vi snart i Nær: Gaa Tro til Gud; det er et Føls Styrke. Gud er med. Den norske kritiske Periode var i 1806. Da sad vi der igjen. Men en Udvælgelse havde ogsaa gaaet forud da, og vi var et Føls i Syn. Og det som gjorde, at vi til Beslutning naaen, at vi ikke skulde de, det var: "Herrens er vor Styrke."

Vi har faaet en værdifuld Egnede af maas to og en halv Million Menneffer. En Ting er vi færdig til at blive for alle Verdens Magter: Gaa Tro til Gud! Da lærtes ikke om Landet var 100 eller 2 Millioner Menneffer. Det er vor Døgn, den Væste og Væste at træde i første Række blandt Følsene: Gaa Tro til Gud, han holder med Rotten; de, som lægger paa dem, skal aldrig blive tilfældige.

Det har været stor sandelig Værd i de forlængte Hundrede Aar, og vi har meget at sige Gud for. Fort Føls er til udsættigt ved den Bellig- nede Gud har ladet flode over de- hellige Lande. Er det ikke en frænd, at nord Føls er i første Række naar det gjelder at lægge Færdigheden i de bedestede Lande? Det kristentil- le lever vaskelset os. Se til vore Færdigheder, vor Stemandmission o. l. n. Det starter os i vor Hånd og i vor Ret til at eristere som Føls. Vi kalder det høbete Tak fordi Gud har gødtendt os.

Vi har mange Færd, og da er det godt at have Tak til Gud. Og i Tak til ham er vi frændeliden mæde. Guds Væste kan Færdens if- fe vende. Et Føls i Væste er uovervin- deligt. Fordi det har Livets Ret til at leve og Gaaerne for sig.

Og til det som forlod os vil jeg sige: "Allt Amerikansk." Mange kan ikke, men Færdener Kærlig kan længe de lever og maa blive for at de. Men de fleste af dem bliver det. Men jeg vil tillade: men som ny- ske. Vi, som lever nu, ser det Færd- men, at der opstaa en nu Menneffe- linge; Menneffensandens lægger en nu Det af Verden under sig. Der er en Sammenføring af Overlod fra

Europa og en nu Ræve opløse. Gud se Tak, at vi er med i dette. Men Dømmet af det nye Føls, men med nord Tro, nord Handels og nord Høbetslille. Men der var Ræve nord til det. Gaa der I Guds Hø- re Høbetslille gjort det norske Føls fuldt. Allt ved, Vi vinder paa det Dømmet, og I gler Næve Væ. Og glem ikke den Næve I har faaet fra Næve: Gaa Tro til Gud! Men I blive det Færdment, som lætter Gudsfrugten i det nye Føls, har I faaet en Næve Væ. Og saa faaet den Næve, som man har lat Siden til. Gud os alle vilde os tra med ham, som gaa os et Vand og en Færdier.

Det en Ræde af Værd, som in- teresserer sig for nu i Jubilæums- året af sterke Færdigheder mellem Norge og det udsættede Norge i Nord Amerikas Næve. Stærke, modtog Universitetet i Stockholm i Færdent Maaned Færdelise om, at den gamle Ræde stiller til Rødbig- hed to Ellendier — hvert paa Kr. 1,200 — som Vidtrag til Reisesag- tere for Prof. Julius Olsen, W. Stenlund, samt for Professor O. H. Værd ved Luther College, De- caton, isærdent disse to Herrer af Kollegiet maatte gives Adgang til i Ræde Ved at holde nogen Færdent ved Universitetet. "Nordmandsfor- bundet, som denne Dag havde påse- ret, har udtalt i Rædning heraf, at det med Glæde havde erfaret, at to Ellendier var. "Hillet til Rødbig- hed som Reiselidtrag for fremtræden- de Nordamerikanske, som maatte ville komme herover og i Jubilæ- umsåret holde Færdent ved Uni- versitetet. Nordmandsforbundet gir Tanken sin varme Tillatning og ønsker, at den ved det ærede Kollegi- ums Ræde skal realiseret." I Rædning af disse Færdelise be- stillet det akademiske Kollegium af meddele de to ærede Professorer, og Universitetet med Glæde vil modta- ge et Besøg af dem i Jubilæumsåret og stille det færdent Auditorium til deres Mandighed.

Men de to Professorer har Uni- versitetet nu modtaget Sær, Pro- fessor Værd modtager med Tak Jubilæum, all ankomme til Sve- nstia midt i Værd og forblive i Nor- ge et Par Maaned og i denne Tid efter nævnte Ræde, havde nogen Færdent ved Universitetet. Profes- sor Julius Olsen er berøst deover- te ved Sigtent forhindert.

Best Tacoma.

Gudstjeneste i Kapellet paa No. 14, og Street Al. 3 Egn. S. S. Kløften 10 Form.

Pacific Herald

Ugentlig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association
Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Victor O. J. Ordal.
919 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Nohj 4270.

Alt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald må henvendes til Victor O. J. Ordal.

Bladet koster:
For året \$ 7.50
For halv til Canada 1.00
For halv til Norge 1.00
Adresse: Postboks, Washington

Bestilling for Bladet bedes sendt til "Pacific Herald," Postboks, Wash.
Kubedes til Herald må sendes i tidlig i Ugen at de rækker hertil senest Tirsdag. Kubedes som kommer senere kan ikke komme i Bladet den Uge.

Derfor Abonnenterne ikke laar Bladet regelmæssig, og derfor ikke Taster paa Adresselappen er korrekt bedes de underrette os, saa at vi kan rette derpaa.

Abonnenter må vente to Uger paa—

Adressforandring.
Skiftning paa den "røde Pap" og Begjæring om at skifte Bladet.
Vigledeles tager det to Uger frem til en ny Abonnement fax for Bladet.
Kant Adressforandring forlanges behag af opgive ogsaa den gamle Adresse.

Jor at undgaa Misforstaaelse og Forbær bedes Abonnenterne venligt om at indlede sin Skrivning i Hjerstid

Vil Mrs. M. Salve oplyse "Herald" om sin Adresse.

Vierte Læser.

Du kan gjøre os og dine Læser en stor Tjeneste ved at vise dem "Pacific Herald" og fortælle dem at det er et Indremissionsblad udgivet paa Pacifickysten; at den indeholder religiøse Betragtninger, friske og smaa fortællinger og korte kirkelige Meddelelser fra vore Kirkegælder og Indremissionsafdelinger i det vidstrakte Pacific Distrikt; at den indeholder Beretninger fra vore Mission i Seattle, Samandmission i San Francisco, Barnehemmet i Portland og Alderdomshjemmet i Stanwood, samt Skoleant fra Pacific Lutheran Academy; at den tillige bringer Nyt fra vore Missionærer i Teller, Alaska og Sina. Vore Mis-

sonærer i Sina har lovet at skrive lidt for Pacific Herald.
Fortæl dine Venner, at Bladet koster kun 75 Cents i de Forenede Stater og \$1.00 i Canada eller sendt til Norge. Fortæl dem, at du er villig til at modtage Abonnents Pengene.

Konferensen.

Tiden vil paa Grund af Pastor Carlslads Brevreise i Anledning hans forrige Rejse 40 Aars Jubilæum, blive udjat til Juli (6-10), hvis ingen indsender nogen Protest mod Forandringen til Konferensens Sekretar, Pastor Madhusen.

B. E. Bergesen.

Rummelagsloget.

Selskabets Afdeling af Rummelagsloget vil blive afholdt i Norman Hall i Everett, Wash., Lørdag og Søndag den 30te og 31te Mai. Mødet begynder klokken 11 om Formiddag. Et meget interessant Program vil blive holdt begge Dage. Som Talere vil blive Advokat C. V. Nelson, Seattle, Pastor S. A. Varlow, Seattle, State Auditor C. W. Clausen, Olympia og flere. Vigeledes vil der blive Sang og Musik, Teflamationer o.s.v. Alt herligt og velkommen til dette Møde. Komiteen vil gjøre sit bedste for at det kan blive et af de hyggeligste Møder vi har haft i de sidste af denne Slags.
Komiteen.

Pacific Herald vil hermed bringe Møder Røge fra hjerstidige Tefsamling paa denne herdes Søndag og Hverdag!

17de Mai.

Den 17de Mai er blandt med itroende Veir. Den norske Befolkning i Tacoma var iblig paa Benene for at fejre Dagen. Alle Nordmand i Tacoma havde haast sig sammen for at høre Møder Norges Fjerdings med Sæder og Kalkand. Dagslige Komiteer havde haft Forberedelse til Festsken under Haand i længere Tid. Det skal maatte sendes, at boet og en gjorde et Arbejde med en Duglighed og Villighed, som indelig lagde for Dagen, at man deves af Hjerstid til Fædrelandet.

Festsken tog sin Begyndelse med, at man samlede i sine respektive Kirker, hvor tilsværgt Denkan tog til Dagen. I Vor Frelsers Kirke holdtes Festsamlingen kl. 10 Formiddag. Den rummelige Kirke var fuld. Stedets Prost forrettede. Efter Prædiken sang Forsamlingen staende Vår's Fædrelandsfolne. Gud signe vort dyre Fædreland. Det store Nor-

mander Bedste af Prof. George Johnson ledede Salmesangen. Bakkere har ikke Salmesang været sunget. Noget lang færdigt to Bolkange der gjorde meget til at øge Gudstjenestens Beslutning.

Paa Eftermiddag kl. 2 var det store og vakkre Barn- og Fjellingtog fra i Bevæggelse. Fjere Hundrede Barn fra de forskellige Søndagskoler og andre gik i klædet Troop. Doer var et norsk og et amerikansk Flag. Det var et vakkert Skue at se disse Barn og hundrede Apolans vakte de fra de mange Dødsder af Fjell som straffe fra lang Godeuse, hvor Toget passerede. Der stod det i det allevegne langs Veien. Prof. George Johnsons udmerkede Band ledede Toget med sit vakkre Spil.

Blandt Notabiliteter, som deltog i Paraden kan nævnes Chief of Police, Poomis, og Kaptein Reed. H. T. Enger Formand for Dagens Fjellingsleder; Staten Washingtons Vice Guvernør, Louis B. Hart og Tacoma Borgemeister A. B. Rowlett. Aftenens Talere, Bakkere D. Hjertans og C. J. Ordal samt Tollesken havde ogsaa den Væe at høre i egen Automobil, som fulgte de forskellige norske Fjerninger. En Afdeling, som ikke maatte glemmes var en vakkert Fjell rigelig klædt i norske Gutter og vakkere norske Fjeller i Nationaldragter. Toget delgede sig fremad Pacific Avenue saa og 13de Gade og derpaa videre denad G. St. til Wright's Park. Der gjorde Automobilerne Stans og Paraden gik forbi Vice Guvernøren og Borgemeisterens, som stod med blottede Hænder indtil de mange Hundreder ja, Tusinder havde passeret. 10,000 Bakkere var forsamlede. Noget vakkert har vi ikke set. Disse mange Tusinder i Fjell. Fjellens enstaaende vakkert med Klædt Solistia.

Programmet var righoldigt og i alle Henseender godt. Prof. George Johnsons Band spillede flere Numre. Nordmandenes Sangforening sang. Blandt andet Geleg: Den store hvide Fjell, med Hr. Jørgensen i Solo-partiet.

Dagens Formand Enger holdt Fjellskiltalen og i enstaaende Ord spillede velkommen til Fjellen. Derhos fortællede han om Guvernøren, som modtoget med stormende Applaus. Han talte fortællede. Og da han er en Taler af Rang er det selvsagt, at hans mandlige Ord til og om Norge og hendes Sanner vandt Anerkendelse blandt Tilhørerne. Blandt andre Ting sagde han: En Mand kan ikke være lobol med noget Land, hvis han ikke er stolt af sit Fædreland. Vi Amerikanere kunde være stolte af vore Vædre og Søstre fra Norge, som har holdt sig

blant os. Jeg er glad over at kunne hille velkommen til dette Land Nordmand, til blandt alle Verdens Nordmander staar de hjerstid i Raffen i Hundstid, deres Idealer er de samme som vore. De elste Fjell og deres Gud er den levende Gud. Blandt Nordmand er der ingen Anerkjender og i deres Fjelling er der ikke Væde for det røde Fjell.

Omno Borgemeister talte ligeledes med Borne og Anerkjendelse. Han er Veteran fra Borgerkrigen og sagde, blandt alle Soldater som dengang kæmpede var der ingen troere end Nordmandene.

For populære og dogtige Vædmand J. A. Sorlen holdt den egentlige Fjelltale paa Eftermiddagen. Hans Tale var omhyggelig udarbejdet og leveret med Fjell og Hjerstid. Advokat Sorlen er velkendt og han har vist aldrig talt bedre end 17de Mai, da han havde for sig den vakkere Fjellingsleder. Det var en sand Hjerstid at høre ham.

Dele Eftermiddags Programmet udførtes paa Engelt.

Om Aftenen samlede man i Armory. Naar man betænker, at Adgangspris maatte betales, saa skal det visstnok laendes, at den vakkere Fjellingsleder som var Hjerstid talte Hjerstid til Fædrelandet. Dele Programmet var vakkert. Hr. Enger var Formand.

Programmet i sin Helhed var, som følger:

1. Norske Fjellmelodier (March) Hansen, spillet af Johnsons Musikorkestr.
2. Fjellskiltalen af Hr. Enger.
3. Ja, vi elsker dette Landet, spillet af Musikorkestr og sangt af Forsamlingen staende.
4. Fjellskiltalen holdtes af Victor O. J. Ordal.
5. Gud signe vort dyre Fædreland, sunget af Forsamlingen staende.
6. Oplysning af John Dale. Det her bemærkes at han er hjerstid Stril og Hjerstid af det. Han var Hjerstid en af de vakkere Talemarking Drakter, vi har set. Det er selvsagt, at han gjorde stormende Væde; til han er som Hjerstid til den Rolle af vakkert.
7. Vor Gude Suite, Geleg, spillet af Musikorkestr.
8. Tale af Pastor D. Hjertans.
9. Den store hvide Fjell vi se, Geleg, C. Jørgensen og Nordmandenes Sangforening.
10. Musik af Musikorkestr saa Hjerstid sang Forsamlingen America. Saa var den vakkere, Hjerstid Hjerstid Hjerstid.

Joh. 3, 27. 1 Kor. 4, 7.

Doberen Johannes siger: "Ei

Menneſke kan ſlet intet tage, uden det bliver givet ham fra Himmeſen." Dette Skriftord taler om alle Guds Gaver, ſamt om de Gaver, der hø- re til dette Liv, ſamt om dem, der ved- komme det evige Liv. Intet er for ringt, uden at det dog beror paa Gud. At en er ſmåt og rig, Alder høj og ſterk, kommer til ſit Liv, er ſuffelig i ſit Liv, lever længe og be- holder god Sundhed, alt dette afhæn- ger af Gud, ſom man give det. Men- neſket kan ikke lægge en Ålen til ſin Vægt, han kan ikke gøre ſig en Skil- ling rigere, han kan ikke forlange ſit Liv en Time, han kan ikke fatte en god Tanke, uden at Gud maa give det altſammen fra Himmeſen og ſi- re Menneſkets Hjerte.

Da nu Menneſket i ligetilgige og ſimelige Sager, ſom dog hø- re til dette Liv, ſaa aldeles intet fornuar, ſaa han ſelv kan tage det. Hvorledes ſkalde da det Menneſke, ſom er død i Sunden, ligge under Guds Stræde og er ſamt i Dødsens Snore til at gjøre hans Villie, ſelv kunne ta- ge ſig de allerhøieſte Gaver ſom Sol- ligheden og det evige Liv, det dæ- re ſig da, at de gives ham af Himme- len? At komme til Jhuſ Kristi, at ankomme Raadens Ord, at tro paa Gud, at modtaa Frihedens, af Hjertet angre ſine Sander og omven- de ſig til Gud, fatte Jhuſ Kristi høie Velgjerninger og opnaa den evige Salighed, det er jo de høieſte Vel- gjerninger, der kunne være, og de al- terbedeſte og elyngværdige Goder; men da nu Menneſket intet kan tage, uden det givet ham fra Himmeſen, da er det vist, at han heller ikke kan tage ſig ſand Fod, Omvendte, Tro, Gudsberfølelse og det evige Liv, uden at det altſammen ſtændes og gives ham af Raade fra Himmeſen.

Samme Mening har ogsaa Pau- lus, naar han ſiger: "Gode har du, ſom du ikke har ankommet? Men derfor du har ankommet det, ſal ro- fer du dig da, ſom om du ikke havde ankommet det?" Naar vi da have ankommet alt godt af Gud og have ikke noget deraf af os ſelv, ſaa man det jo ogsaa være laudt, at vi ſterken have Gudsberfølelse eller Tro eller den Belygning og det evige Liv af os ſelv.

Og her er det vel at merke, at den gamle Læter Auguſtin beſtender, hvorledes han tidligere havde ſagt i den Billedreſe, at han mente, at Troen ſelv var Guds Gave; men ved det nævnte Skriftord af Paulus var han blevet betaget til at lade ſin Billedreſe ſere. Auguſtin Ord lo- de ſaaledes: "Gode har du, ſom du ikke har ankommet? Men derfor du har ankommet det, ſal rofer du dig da, ſom om du ikke havde an- kommet?" Men derfor du har an-

kommet det, ſal rofer du dig da, ſom om du ikke havde ankommet det?" Ved dette Vidnesbyrd har vi ſelv bleven overbevist, da ogsaa jeg men- te, at Troen, hvorved vi tro paa Gud og ankomme hans Ord, var ikke Guds Gave, men af og i os ſelv, og at vi ved denne Tro erholdt Guds Gaver, ſaa vi kunde leve uſuffelig og zælførdig og gudelig i denne Verden. Thi jeg tænkte ikke paa, at Guds Raade ogsaa maatte forkomme (gives og forud for) Troen, ſaa det med og ved Troen blev os givet, hvor- ledes vi rettelig ſkulle bede; men jeg tænkte ſaaledes: Vi kunne viſt ikke tro, medmindre Søndhedens Præ- diken gaar forud, men at vi tro det prædikede Evangelium, det er det egen Sag, dette mente jeg, er noget, ſom er i og af os ſelv. Denne Vid- nebyrd bevidner ogsaa nogle af mine Bøger. . . . Men Apoſtolen Pauli Vidnesbyrd, i Rom, 1, 7, ſom han har ſtrevet for at modtaa de oplas- te Menneſkers Bønner, ſaaledes: "Gode har du, ſom du ikke har ankommet?" tillader intet Menneſke at ſige: Jeg har dog Troen, den har jeg ikke ankommet."

Denne Auguſtin beſtender beſtend- liggende ſkulle komme Hjertet overalt med af Gud. Thi der er de, at den fortreffelige Læter Auguſtin tidligere var ſiddet i Sønnergitternes Billedreſe, det han holdt for, at det ſaa i det Rigt af tro Guds Ord. Men da han tidligere overveiede Sa- gen og ſaa bedre Rigt paa Skriftens Vidnesbyrd, da udføde han, at han var vilde og uvidende beſtender, at Troen rent alene er Guds Gave. Den be- ſtender ogsaa, at Pauli Ord: "Gode har du, ſom du ikke har ankommet?" ſtærkt beſtender, at Menneſket i ſin Omvendte ſlet intet medvirker og heller ikke af ſig ſelv giver noget godt. Udføde han derfor ogsaa beſtender, at jo leve troget da, naar vi be- ſtender, at vi have ankommet alt godt af Gud. (Lillemor Beſtendte, ned 1888.)

R. N. Nieſe.

Fra Vort Virkefelt.

Syd Tacoma.

Gudstjeneste i den lutherske Kirke paa Warner og 2nd St. Søndag Kl. 11 Form. S. S. Kloften 10 Form. Ungdomsforening møder hos Mrs. Deven, 4717 Puget Sound Fredag Aften den 20 dennes.

Vermland.

Statutagtighederne ved Aka- demiet finder Sted næſte Uge, den

The Stephen Society Real Estate Department

L. Christensen, Mgr.

306 Railway Exchange Building--Portland, Ore-

Good Land

Reasonable Prices

Luthern Communities

28de og 29de Maj. Den 28de jul- lej de laudede Gloſe Gyroſellen og den 29de den egentlige Slutnings- felt. Doktor Oedal fra Tacoma har lovet at tale.

Søndag Eftermiddag den 24de Maj holder Menighedsſkolen ſin Af- ſlutningsfest i Sirkens Balement. Der blir Program ved Værnet, med mere.

Past. C. Eger fra Seattle har lo- vet at holde Baccalaureate Prædiken næſte Søndag, Klokken 8 Aften.

Prof. Dong var i Seattle Søndag, hvor han holdt Reſtalen ved 17de Maj Feſten i Ballard.

Med ihærdig Arbejde har vore unge Gutter ſat Akademiets Tennis Court paa det nærmeste færdig. Det er haide pent og ſolid og vil blive haide til Kæde og Frud.

Vermland Light and Water Com- pany har i de ſidde Uger lagt ned Vandr. Et Par Uger ſiden blev Fundet Slappet paa det præve Biberne, ſom viſte ſig fortreffelig. Jaden gaffte fort Tid vil omkring 40 Familier der ſaa ſin Vandforſyning paa denne Maade. Her lægges va- ren til Vermland og Akademiet.

Mrs. Anna Tolken fra Vancouver beſogte ſin Søster Marie, ſom har frekventeret Akademiet indtil nu. Hun ſal nu overtage et Helligand- ſkole i Bellingham.

Mrs. Roseland, Uge ved Akade- miet to Uger ſiden graduatede færdig Uge fra Swedish Hospital Training School for Nurses.

Mrs. Brenden af Læter har den ſtyrkelige Kæde, at hendes Sø- ſter var afgaaet ved Toden. Begrav- ſellen fandt Sted i Overst. Hun er nu atter kommen tilbage til Stolen.

Sels Høje gjentog færdig Søn- dag af Daadofte.

Quindereſningens Feſt færdig Uge var vellykket.

Quindereſningen møder næſte Søndag Eftermiddag. Mrs. Berdan og Mrs. Olson er Vermland.

Mrs. Sara A. Xavier forlot Ver-

mland af var Hter Hden; hun reiste med Paſt. P. C. Thorſon til Anna fra San Francisco den 19de dennes.

Mrs. Ella Xavier kom nyliq hjem fra ettes Bøhmſten, hvor hun nu i Kæde har har holdt Skole.

Leſe Ven, Waſh.

Den ſidde Søndag i Mai havde til her den Skole ved vor Gudſtjense af de Børne og endog Alre- gang. Gud vellykket!

Den ſidde heber Clarence Juſti- nus, Søn af Carl og Joany Thero- ſia Carion. Hr. og Mrs. Carion er for fort Tid ſiden komne fra Eſta og har lat ſig ved her i Kathon Ver- dersons Kædelag, Sefammen til vor Kæde, vore Gudſtjense og til vor Menighed!

Mrs. Peter med Datteren Dag- mar fra Herran Island var blandt Hr. og Mrs. Burcks Søndag- gjæſter.

Mrs. Parſe har atter fra Eſta loat et Børneſkole, det Brøderen J. Johnson, der i den nærmeste Fremtid var ventende til— Familien var reſtærkelig, Alting var ved- ſet for Reſen til Vermland, men den ſidde til en anden Reſe. — Reſen til den evige Hvile. J. Nach- eſter, Minn. døde han under Opera- tionen efterlødende Awe og 19 Emma. Gud være de Hæde Efterlød- les Kræfter, Fader og Beſtatter.

R. P. A.

Internationalt Konferens holdt ſit Boarmøde i No. Hoſina, Paſt. O. E. Gellertens Hall, fra 5—7de Maj. Tilſede var Form. P. C. Joſh, fra Seattle, Paſt. A. Wittſen fra E- lensburg, Paſt. J. Bluffan, Koef- ſer, Paſt. G. J. Pevril, Omaha, Idaho, Paſt. O. A. Praz, Spokane og underleguede. Konferensmøderne holdtes i J. W. C. H. Om Aftenen holdtes Møder med Menigheden i den lutherske Menigheds Kirke. Den ſidde Aften holdtes Gudſtjen- ste med Alrengang. Prædiken holdtes ved Paſt. G. J. Pevril og Skrifte- tale ved Paſt. A. Bluffan. Et vge ſidde. Den anden Aften holdtes Samtalemøde over Ps. 55, 6-7 ind- ledet ved Paſt. O. A. Pevril. Hans Tema var Guld til Omvendte. Dette Møde forto i det engiſte Sprog og omkring 70 var tilſede. Den tredje Aften var Samtalemødet

„Hjendelignende paa en laud Scriben.“ indlehet ved Professor Witteljen og 55 sterner Rødel.

Endelig lige efter Middag vilte Konferencens Medlemmer samles med Bisk. og Mrs. Sellsen ud for en Alseetur i Automobil. Turen var læst med Rød over den stenslagte Vej til Selah, saa til venstre lige op paa Galden, der stiger Sals-Dalen fra Raches-Dalen. Derfra ser man som i Fogeloverskifts de forskellige Dalherer, der ligger ind i Sveddalen, og udeunder ligger den brede Salina Dal med de grønne Gange og Frugttræer i Bunden og de nøgne Klæder og Klipper paa hver Side. Langt med Ballefantene let man Bandlebningskanalerne, der leber Vand for Arizogton. De tre Ting i Naturen, som har frembragt landstamme Habere i Salinaldalen, er den gode Jord, Vand og Solfin. — og vi har et rigt Forraad af alle tre.

R. V. har malet med Væsten paa til Vand under Kisten Projektet og under Molton Sanden til halv Pris til Høbere, der vil saa sig ned paa Landet og eodurke det, og landes Skrivning har Sandet sendt til den Pris, at Skrivningen siger at om tre Dage til ventes det at alt er udfølet. Nu, efter en Tid at have midt Skat af dette forlagte Kammerne Hætte vi nedover igen og vende saa til venstre ned i Raches Dalen, som straks paa Skatteveien, der skal gaa over Njensens til Tacoma. Denne er stenslagt flere Mil ud fra Buren. Vi som forbi Pabsted Rocks, giknem de bakke Frugttræer i Grulthale og saa lærdi nogle af de loverste Frugttræer i Dalen ude paa Rod Hill og kommet saa ved Mrs. S. Schlotfeldt nye Hjem paa Some Ave. Der var Skrivningsligningen kendt til Røde, Løst holdtes af Prof. Witteljen, Horn, Jøss og Væsternes Væst og Brud. Det var et godt Røde.

Det er nu lidt over 2 Kar siden vi begyndte her i Ko. Salina og det var os i Sandhed til Glæde og Opmuntring at have disse Høder her.

Maatte de Gud sendes vellykke med disse Høder de Ced som blev tatt. Vi vil ogsaa bede Gud vellykke de fjerde Høder, som var hos os, og deres Menigheder. Tak for Bøget og velkommen igen.

D. E. Sellsen, Sekret.

Portland Værnehjem.

Det er nu omkring 12 Kar siden denne Værnehjem blev grundlagt. Det var i Russegrunden, og all var i Rybaggerstid. Vi har lidt og travet med at rulle ned Winderne fra den Tid, men det har ikke gaaet over. Mangel paa Tunge til Hæret i Seien for hurtig Arrangement. I Buren har vi dog mere end nogen Gang før

udvidet vort dyrbare Omraade. En grundig Omvæltning af Jordbunden er foretaget omkring Vognstigen og i en betydelig Afstand fra samme. Først maatte en Mangde Staber Ivernges, Kaffes af Seien og imendes dernest blev Jerden brudt op ved Hjælp af Ploger, og efter den som Straherne i Mændehæ. I flere Uger var det hvert Dag en Hæfte af Stabere, som gjorde sin Hundganga. Den Tid af Overfladen som var for det. Med gjort løbere, og den, som var for den, løbere. Saaledes er dette Jordstykke omdannet til en jevn og ven Glæde, hvorpaa der ikke findes Selgatter eller Raande Land. Dette grundigt bearbejdede Stykke er tilføjet, og Sæden er allerede begyndt at vokse frem. En Vægsplads er lagt til, og derud er et længe felt Zonen afholdet. Et stort Omraade er lagt ud til Væstner, og Væstnerne er plantede. Der er ogsaa udført en skæftelse, hvor de vigtigste Skæftemarker vil blive udførte. Den, som har foretaget dette arbejde, er gode Klæde Johan Andersen, og han betjener Væstnerne for den Tugtighed, hvormed han har gjort sig ved sit Høder. Arbejdet blev udført meget billig, det Arbejdet af Seien til Kuffellen var meget læmpelige i sine Forbringere paa den. Mit belømindre beløbet det omkring 100 hundrede Dollars, og Udbetalingen af (Forts. Side 8.)

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alfson, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alfson has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organi-

zations during the present year. The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour. The class in singing will furnish material for the choruses. Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE. PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 12 weeks (1 lesson per week) \$12.00.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Ashberg, O. H., Kasseres for Parkland Barnshjem, Parkland, Wash.
- Baileson, H. E., Silvana, Wash.
- Bergeson, H. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Birkman, L., Box 175, Rockford, Wash. state, Wash.
- Christensen, H. B., 222 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4357.
- Borg, Rev. Olof, 1535 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Buraka, Hrovig, T. L., Teller, Alaska.
- Bryvik, G. L., Genuise, Ill., Route 1, Box 29.
- Christensen, M. A., Finwood, Wash. Rev. Rev. O., 4026 Wallingford Ave., Seattle, Phone North 2822.
- Fosmark, C. M., Cocor d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1818 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Greenberg, Past. O., 77 Collingwood St., San Francisco, Cal.
- Hagen, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.
- Marstad, H., Parkland Wash. Phone 1884-3-2.
- Hellekson, O. C., 219 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendrickson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.
- Houg, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 294 J St., Fresno, Cal.
- Lake, Geo. O., 1454 Iron St., Dellingham, Wash.
- Larsen, N. Astrop, The Language School, Nanking, China.
- Mikkelsen, A., Prof., 704 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Neato, Th. P., 417-28th St., Astoria, Oregon.
- Norgard, C. H., 238 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 4279.
- Ottosen, Past. Otto, 714 29th St., Astoria, Oregon.
- Pedersen, Rev. N., 1301 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Preuss, Past. H. A., Rt. 219 Chandler St., (to rear of church, E. 212 Third Ave.), Spokane, Wash.
- Preuss, O. J. H., 2815 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Sandness, A., Port Madison, Wash.
- Skonhøvd, M., Starwood, Wash.
- Stenrud, E. M., 2405 Howard St., San Francisco, Cal.
- Wash, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
- Thorp, R. O., Marshfield, Ore.
- Kavler, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Kavler, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Starwood, Wash.
- Leknes, Andrew L., Kasseres for in dronningens i Pacific Distrikt Starwood, Wash.
- Logie, N. P., Kasseres for Josephine Alderdomshjem, 1014 Champein St., Dellingham, Wa.

The Stephen Home.
Kort Du kommer til Portland, Ore. tag ind paa The Stephen Home (det gamle Hjem for unge Børn.) Fine, billige Værelser for Høfende. 201 1-2 Grand Ave., en Block fra Southborne.

Luthersk Bøkselsion, Bergen, Norge, udsaler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Bange. Indtækt 1500,000. Vær med og delta i Arbejdet.

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.

D. W. COOPER
Phone 127 Tacoma Theatre Bldg

Wear
FASHION CRAFT CLOTHES
Fit, Workmanship and Materials Guaranteed
Tailors to Men and Women
FASHION CRAFT TAILORS
H. O. Hugen, Pres.
708 Pacific Ave. Tacoma

KACHLEIN
GRADUATE OPTICIAN
905 C Street
Eyes Examined
23 Years in Tacoma

ANNOUNCEMENT
Franklin W. Williams announces that he has begun the general practice of law at 434 Provident Bldg., Tacoma, Wash. Office Phone Main 4924.

Det Norske Emigranthjem.
45 Whitehall St., New York.
Nær man kommer fra Vesten, index man gjerne af en hel Del "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Huset Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. car til Døren.

Centralia, Wash.

et et Centrum for al Jerabone-
Kraft i Sydvest Washington. Flere
store Salminer og Sagsmøller i
og i Rørledet og Tøen. Frugt-
bart Sand i Omegnen til rimelige
Priser. 10,000 Jubbogger.
Rortf Menighed. For nærmere
Oplysninger, skriv paa Rortf eller
Engelst til

Ruffen Seal Estate and Invest-
ment Co.,
Centralia, Washington

Ben Olsen Co.

Plumbing
and Heating

Main 292-A 2292
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITTILSEN

Successor to
Calhoun, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.
219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wn.
Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233

PETERSON PHOTOGRAPHER

Sunday 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in

Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold

Phone Main 7843-83

Støt dem som anretter i Herold.

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ANSER OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente

Ikker vi til Sparerindekud to Gange
om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. CHIDBERG, Pres.; W. H. PRINGLE,
V. Pres.; G. LINDBERG, V. Pres.; H.
C. JOHNSON, Cashier; H. BERG, Ass't
Cashier; J. F. VISELL, Ernest Lister,
Gen. G. WILLIAMSON, Directors.

The Pacific Lutheran Academy

AND

Business College

Høstterminen ved Akademiet begynder den 23de Septem-
ber. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburbs; modern
Equipment: Steam Heat; Electric Light, Large Campus; Excellent
Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium

Offers thorough instruction, under efficient and experienced
teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial
branches, and Music.

Prepares thoroughly, and in the shortest time possible, for
College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for
Citizenship.

Eight Courses, suitable classes for all. Special classes for For-
eigners. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months
\$180.00, eighteen weeks \$95.00, nine weeks \$60.00.

Send for catalogue.

Address N. J. HONO, Principal
Parkland, Wa.

P. Oscar Storlie & Co.

Norsk Begravelses Bureau
Telefon: Main 1122

DRS. DOERRER & BLODGETT DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

Berglund Bros.

Kaffehus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Pils-
se, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.

Skandinaviske Begravelsesbureau
310-912 Syd Tacoma Ave.
Tacoma, Wash.

Main 7745 A. 4745

Mr. P. Oscar Storlie, den nor-
ske Begravelsesagent i So. Tacoma,
der i nogen Tid har drevet sin For-
retning i Romant med Mr. E. H.
Merron, har fjæst denne ud, og vil
fortsatte Virksomheden under Firm-
navn P. Oscar Storlie & Co. Mr
Merron er flyttet til Vancouver.

John Holloque W. R. Thomas PARKLAND MERCANTILE COMPANY

Genl Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-33 Parkland, Wa.

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apotek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig
M. 7214 1101 Tacoma Ave

Oplog fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasse
Linjer

VISELL & EKBERG

1321 Pacific Bde.

S. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.
DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES

Prescriptions a specialty

We import our Cod Liver Oil direct
from Norway

Phone Main 594 Tacoma, Wa.

Phone Main 7230

CARL B. HALLS

Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James Seattle, Wn.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Propr.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2665

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6306

Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge

French Block, 12th and Pacific Av.
Kontor Timer—2 til 4 Efter. Om
Søndagene 10 til 12 Aftale
Mr. 7471 Res. Min. 7886 J-1
Tacoma Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler Systemme i
Oren, Hals, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1-6 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-8 e. m.
Kontor: 1618 Realty Bldg.

DR. HYGLEN

Office 1501-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings 7:30 to 9:30
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 609
Residence 224 No. 1 St. Main 500
Home calls made preferably out-
side of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæger

507 Realty Bldg.

Telephone Main 5198

Tacoma, Wash.

(Forts. fra Side 6.)

Denne Sam kommer til at gjøre et godt Skaar i vor Husholdning. Foruden dette Arbejde er der ogsaa mange andre Ting, som der gjøres. Soredbogningen trænger til Maling, Rostehuset og Badehuset forer ikke til sin Bestemmelse. Bedstualet er et Skrammel, og Udhulene er ubegribelige. Vode- og Høstbogningen naar paa en uheldig Plads og maasigtet, men dette lader sig ikke gjøre uden at rive den ned, da den er gammel og skrøbelig og svag i sine Sammentøjninger. Mange af dens Bestanddele er brugbare, men en del af dem er maasigtet til og Indredningen forandret.

De mange af Parlands Behov for Tiden gjør Forberedelse til at faa Vand fra Tacomas Vandværk, har Forberedelse og ogsaa besluttet at benytte denne Anledning til at skaffe sig Vand. I Sangden bliver det den billigste og bedste Maade, hvorved vi kan faa vand Behov af denne Bærelse tilfredsstillende. Efter som Parlandet i Byens ikke altid har været at hente paa. Dette Kilde til Anstaltens Beskæftigelse kommer til at koste over tre hundrede Dollars, der lagte til det ovenfor nævnte Beløb stiller os Kuffet til Kuffet med et Udby af omkring tusind Dollars. Hvad de andre Forberedelser vil koste, kan vi endnu ikke bestemt sige, men efter al Sandlighed vil de komme til at dreie sig om et Par tusind Dollars. Næstkommer det være et frøseligt, hogseligt og heligt Dødsbedst, for at de som her og venter det kan hente sig tilfredse. Det er stiltige og passende Folk, som her har sit Virke, og de fortjener, at man setter deres Arbejde. Det er en Mission lige for vor Tid: færdige Børn, som skal fødes og lides og pleies og opdrages i Herrens Tugt og Formaning. Men til dette trænger Pengene. Bli I omvendt at da til vor Medlemmer med Bøn om, at de vil laane Herren ved at forbarne sig over de ringe, kunne de fattige hente give og meddele og gjøre sig Bønner ved den uvelle Sammen.

Parland den 13de Mai, 1914.
Van Strets Begær,
Jacob Rande.

Kvitteringer.

Til Calista Loh ved Missionen i Teller, Alaska, er indsendt ved Post, Tjernagel, fra følgende af dette Kære Hændermander i Story City, Iowa, Post. A. Solums Kald:

Julia Tjernagel \$2.25, Elizabeth Tjernagel \$2, Uggj Ireland \$2, Almina Ireland \$2.35, Howard og Crville Anderson \$3.65, Marya Fortvedt \$0, Blanch Ness \$3.65, Bl-

ham Quinlan \$1.00, Anton Sparboe \$1, Andrew J. Carlson \$0. Total \$21.50.

Overtøllig Tak til de flere Konfirmander, som af dem vilde forberede sig til at blive Missionær blandt Eskimoerne i Alaska.

Stamved, Wash., den 14de Mai, 1914.

T. G. Sotra.

Indkommet til Alaska-Missionen. Indsendt ved Miss Jergine Carlsson. Bl a. "svoring der end undermelon vacht" hos G. O. Carlsson. Hver har følgende var tilføede: Oscar Genting, Christian Hansen, Christian Andersen og Thore Danielson, tilsamme \$5.00. Disse Pengene kom til mig den 7de Dec. 1913. Brevet er lagt tilside og forglemt til nu, for denne Uforlignlighed beder jeg om Forladelse, og kommer ikke skal se oftere.

Indsendt ved Post, Tjernagel fra Bergens Menigheds H. P. E. Røland, Iowa, Post. Smedals Kald \$20.25 til Calista Loh ved Mrs. L. V. Steenig. Offimo Mission, Teller, Alaska.

T. G. Sotra.

Formand i Alaska-Missionen.

Teller, Alaska, 11. Mart, 1914.— Modtaget til Barnmissionen her: 1 Høle, 1 Postkasse, 1 Understøttet fra Mrs. John Thorsen og Arlin Thorsen, Greenwood, Minn.

Mange Tak.

T. P. Steenig.

Gaver til Josephine Aldermanden. Stamved: Mrs. O. H. Post \$5.00, arnbøet, \$3.75; P. C. Westad 2 Bl. Poteter og 6 Bus. Gulerodder, \$2.00; Salme S. Anderson, Material for to "behold" og endel Vognraad, \$7.65; J. P. Steenberg, "Stamps" \$0; A. O. Johnson Planter \$1.00.

Oscar Weidberg, Supt.

"Et Ord i rette Tid — hør godt." (Ordior, 15, 23).

Ten berønte Pastor Oberlin i Strinthal (død 1826) havde i mange Aar sin Søigermøder havde sig, en trosfuld gudsangivende Sjæl og et røstet Guds Børn. Som nu imidlertid alle Guds Børn her ude paa Jorden har deres Skrammel og Strøbeligheder og kaalig ved deres Hænder lætter deres sammenslættede Talsmændighed hørte paa Preken. Isærlig havde ogsaa denne gamle stene en hem Skrammel, som huppiat findes hos Guds Børn og dog ikke havde findes hos dem. Hun kendte naturligvis godt det andet Bud, men havde alligevel den onde Gans, at hun hørt Siebil, naar en

Rubed blev hende uddelt, eller naar der skete et eller andet, som overvækkede hende eller voldte hende en Smule Forirreffelse, udbød: „Na, Gud!" eller „Na, Herre Jesus!" Oberlin talte ofte i al Hærlighed med hende om at aflægge denne stange Bane og forholde hende, at hun overtraadte det andet Bud:

„Du maa ikke tage Herrens, din Guds, Homs forirreffelig."

Hun undskulde sig dog stadigt med, at hun ikke mente noget andet dermed, og at det var en Bane, som Herren ikke vilde tilregne hende, da hun jo vidste, at han elskede hant. Alle Prekens Anstregelser lantes isærlig spildte, hvad der høyt be- drøvede den franske Mand.

Omider luffedes det dog den praktiske Mand og udvænke et Midde til at helbrede den gamle for hendes stange Bane. En Dag, da Søigermøderen som selvoanligt sad ude i Haven paa sin Andlingsplads i Lusthuset og strikkede paa sin Strømpe, var Oberlin netop hved med at underlæge sine staldplanter, som han fandt sterkt hjemtagne af Analerne. Da fik han pludselig en god Ide, han greb en Aalorm mellem Fingrene og roaste:

„Na, Søigermøder!"

„Hvad vil du?" spurgte den gamle.

„Jeg har fundet en Aalorm," roastede Oberlin.

„Na, ikke andet. Har den bare ihjel!"

Et Fæltill derefter roaste Oberlin igjen:

„Na, Søigermøder!"

„Men hvad er det dog?" spurgte Søigermøderen fæststæft.

„No, nu har jeg fundet en Aalorm til," roastede Presten.

„Na, jeg har jo sagt dig: Haa den bare ihjel!" roastede den gamle.

Oberlin vedblev imidlertid endnu nogle Gange at talde paa sin Søigermøder, stadig for at fortælle hende, at han havde fundet en ny Aalorm, indtil den gamle helt ærgerslig sagde til ham:

„Men, hør Oberlin, haa dog bare udenovers dine Aalorms ihjel og kald ikke paa mig, hver Gang du finder en!"

„Gertill spurgte Oberlin venligt:

„Hør Søigermøder, jeg mener det ikke noget andet dermed; Du ved jo dog, at jeg har dig hær!" Og i dette Fæltill roaste han igjen:

„Na, Søigermøder — nok en Aalorm!"

Hu blev Søigermøderen for Aloor ved og udbød:

„Jeg skal have mig hær frædt! Hvad kommer dine Aalorms mig ved?"

Udelomne greb hun sin Stamme

WEDDING STATIONERY

Printed or Engraved
See my samples and get
my prices

FRANK M. WALLER, Printer
Cor. 12th & Pacific Ave.
Main 145 Tacoma

og lide ind i Dødet, blussende af Gærme. Oberlin gik bogstær og spurgte hende venligt om, hvad der fattades hende: det foresam ham, sagde han, at hun var forstent og misforstået ud. Nu god hun sin Høllige Lust: Hun var en gammel Kone, sagde hun, og vilde ikke være hans Kær; han burde boade som Prest og Søigermøder skamme sig ved isærlig at helve Gief med sin Søigermøder; hun kunde heller ikke liet forstaa hans Udferd, da han dog elscrs altid behandlade hende saa Hærligt og forekommende; men han maatte jo dog kunne indse, at hun umulig kunde finde sig i, at hun valgte hende til Gjestend for sin Spot og roaste paa hendes Kær, hvet Gang hun fandt en Aalorm; derfor mente hun sig i Sandhed be- vittiget til at være vred e. i. v.

Oberlin lod hende faa god Tid til at tale ud; men da hun var færdig, greb han hendes Haand og sagde med død Bevægelse:

„Hør Søigermøder, jeg har sandelig ikke villet skæmme dig; men naar ikke en Gang du, en stakkels lundig Skabning, kan tale, at dit Kær bliver brugt til ingen Rytte, isærlig trur du da, at Skammens og Jordens almagtige Konge, den hellige Gud, kan finde sig i, at du Kær ud og Kær ind utalige Gange om Dagen paa den letfordrigte Maade tager hans hellige Kær i Hænden og bruger det hen i Veiret?"

Hu var Søierens vunden. Den fjerre gamle kaldt ham gradende om Gassen, loode fra nu af at hævne imod denne hærslige Spot og bad ham om at hjælpe hende i denne Kær. Og skamper frønedes med Held. Ja, en Gang imellem kunde det jo ske, at et „Na, Gud!" eller „Na, Herre Jesus!" ujevarende smittede over hendes Læber; men saa var Oberlin straks hærdis med sit „Na, Søigermøder!" — og det var til- stræffeligt til igjen at føre hende ind i Kammen, som hun frøslig fortælle, indtil denne hærslige Fiende Uffidit var fuldstændig ligen.

Fixtures Supplies

E. B. ELLINGSON
PLUMBING

Get prices before you buy.

Parkland Wash.